

నవ్వులా? ఆవి కామ...

నవ పారిజాతాలు!!!

“ప్రశాంతి”

[గత సంచిక తరువాయి]

సత్యమూర్తి అంత ఆదరంగా రమ్మంపై కాదుబొమ్మనడానికి అంత గౌరవం తెలినివాడా? అసలు పరుల్ని నొప్పించడం సుతరామూ పడనివాడి అంతగాక కర్మసిద్ధాంతంలో పెద్ద నమ్మకంగలవాడిని గూడా.

అరుంధతీ వాళ్ళకి గుడ్లకుకొనడమే నాధర్మంగా భావించాగానీ, అందుకు ఆయన వాళ్ళింటికి ఆహ్వానించాలని అలా అలా వాళ్ళింటి కెళ్ళడానికి దారి సుగమం అవాలని ఆశించలేదు. అన్నిటికీ మనం నిబిత్తమాత్రులం అనుకొని లోపలికి అడుగుపెట్టలేం.

అరవై డిగ్రీలో ఉన్న మెడవక్క చెంక అరచెయ్యిపెట్టుకొని వీధిగేటు పక్కగా పట్టగోడ నానుకొని, విడిగి అతికన చెరుకుగడలా నిలబడి కూర్చుంటే ధ్యానం నిల్పమస్తున్న జయ నమ్మచూసి, చూసినమాపులో ఒంటి నరాలు కెప్పనిపించి, చిత్రంగా కళ్ళు తిప్పి అత్రంగా గేటుతీసి ముందుకు దారి చూసింది.

సత్యమూర్తి నన్ను ముందుగదిలో కూర్చోపెట్టి లోపలికి వెళ్ళాడు. గదిలో యుగగమాస్తూ అందులో జయ అర్చనార్థంగా తిరగడం, స్నేహితుల్తో

కబుర్లాడటం లాంటివి ఉహించుకొంటూ కూర్చున్నా.

బదునిమిపాలకి లోపలివేపున్న గది కట్టెన్ కాస్తో అగించి. ఆ భాగంలో లేకాటు వచ్చిపెర్లిన్ చీర అకమించింది. అటుట్రైలో ఫలహారాల్లో అరుంధతి కనిపించింది.

“ఇప్పుడే తిన్నాంగా పాపా? ఇంకా ఎందుకో” బైటిపాపని లోపలి నీడని ఉద్దేశిస్తూ ఎందుకంటే ఇంతటి అతిధిని సస్తే ఒంటిగావదిలేసి లోపలిపించి ఏవో పంపడం ఏమర్యాద చెప్పండి. మీకు ఎలాఉన్నా నాకుమాత్రం కాగోలేదు.

ఏంచెయ్యాలో తెలిక అరుంధతి నాకూ కర్తెన్ కిమధ్య తనని తనచేతిలో త్రేనికాల్తెస్సోచేస్తూ నిలబడిపోయింది. అరుంధతిని లోపలి కెళ్ళమని కళ్ళతో సైగచేస్తే తనూ సైతెంట్గా తల అడ్డంగా తిప్పింది

ఏం అనుకుందో గానీ జయే బయటికిరచ్చి త్రేని నాముందుంచి “ఫర్వాలేదు తీసుకోండి. ఆ హోటళ్ళమాత్రం రుచిగా మా ఇట్లోనూచేస్తాం” అంది.

“ఇన్నిసార్లతింటే ఆలోగ్లం?...”

“అందుకే సంతోషగాడికి రోజూ రెండు జేబుల చాక్లెట్లు నింపేవాళ్ళు”

నేను నవ్వేసి “మనం పిల్లలం ఎలా ఒకటిఅవుతాం!” వచ్చిన అవకాశం

వదలగూడదు. అందుకే సంభాషణ పొడగించా అరుంధతి జయ చెయ్యిపట్టుకొని “తినండినూస్తారూ!” అంది ముద్దుగా.

జయ కాస్త చిత్రంగా కళ్ళాడించే “అందులో ఇకాళ మీ పుట్టింరోజుగా బోలు. తినకపోతే మీ శిష్యురాలు ఉరుకోదు” అనేసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది

అరుంధతి ఘటకురాలే! అప్పుడే కొత్తమ్యాన్ నీ రిలేచేసేసింది.

సత్యమూర్తి భార్యతో బయటికి వచ్చి నన్ను చూపించి వరిచయంచేశాడు ఆవెంట జయనాన్నగారూ వచ్చాడు. “ఎవరో పొంగింటాయన వచ్చాడు” అని తెలిసి తలవెరిసినవాళ్ళూ వచ్చి చూశారు

బయటమ్మమ్మ మా పిల్లలు చెప్పేదాకా తెలిలేదు. ఏమిటో పక్కపక్క ఇల్లే ఆయనా వలకరింపులు గూడా ఉండవు ఈ పాశులు సీలో అప్పుడప్పుడు వచ్చిపోతూఉండు నాయనా అంది.

నేను మాత్రం రానన్నా నా? ఎప్పుడు రమ్మంపై అప్పుడు వచ్చేయ్యనూ!

సత్యమూర్తి భార్య రుట్టిచేచేచి అంది. “నూవాడు మీకు ఎలాఅలవాటు అయ్యాడో తెలెదు. మొన్న రాత్రి నిద్రలో గూడా మిమ్మల్ని కలవరించాడు” వేనూ కలవరిస్తున్నా, కానీ వరిస్తున్న చెవరు?

కబుర్లనుధ్య రెండుగంటలు గోవింద కొట్టాయి. ఇంక బయలుదేరాలి; ఎందుకంటే నాయిల్లు యోజనాల దూరం ఏంటేదు గానీ వాళ్ళకి భోజనాల వేళ అయింది ఇంకాసేపుంటే భోజనానికి ఉండమనవచ్చు. ఉండి కతికితే తర్వాత అతకదని కాస్త్రుంగదా!

[తరువాయి 14 న పుట]

[గత సంచిక తరువాయి]

[7వ పుట నుండి]

శ్రీ మాత్రే నమః
తత్వ వాహిని
 (సూక్తి ముక్తావళి)

శ్రీ రాజ రాశేశ్వరీ పీఠము

పీఠాధిపతి, ఆధ్యాత్మస్వరూపి స్వామి అంబావ్రసాద్, తేజస్వి

- 86. మాంసాహారము, శరీరమును మాంసము తయారు చేయు కొలిమిగా నూపొందించును. అందుచే మన శరీరమునకు, బుద్ధి, అవసరములగు పదార్థములనిచ్చి, మన జ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడు సహజమైన శాకాహారము నువ యోగించుట శ్రేయోదాయకముగాదా!
- 86. 'బ్రహ్మజ్ఞానంతుభాహ్మణాః' కేవలము యజ్ఞోపవీతధారణ ఒక మనుష్యుని నిజమైన బాహ్మణునిగా చేయజాలదు. అది బ్రహ్మజ్ఞానము పొందుటకు ఉపకరణము మాత్రమే. కావున ప్రతివ్యక్తి కట్టపడి అట్టి జ్ఞానమును సమగ్రముగా వెలిగి, ఆత్మవిశ్వాసముతో 'బాహ్మణోమమదేవత' యని కీర్తించవలెను.
- 87. ఈ జన్మలో నొనర్చిన ఆరాధన, ధ్యానముల ఫలితము, తప్పక ఉత్తర జన్మ లో మనలను రక్షించగలదు. (సశేషం)

నేను నరసింహంతో కలిసి వాళ్ళ దగ్గరిఇంట్లోఉంటున్నానని, వాడిప్పుడు ఊళ్ళోలేడని నేనో మూడొందల ఊత గాడ్లని వాళ్ళకి మాటల్లో తెలిసింది. ఇరుకురోడ్డు పాశుబడ్డ కాలవలు పగిలిన పంపుగట్లు వెలగనిలైటు స్తంభంతో, నేనూ అపీఠిలో నాలుగేళ్ళుగా ఉంటు వ్వానని గూడా చెప్పా. ఇంకా రోజూ సాయింత్రం దవనం మరవంబాంటిని తోనుక్కురావల్సిన అవసరం లేనివా డ్లని నేనేచెప్పా.

నా తోడమీద తలపెట్టుకొని సోఫా లో నిద్రపోతున్న సంతోష్ అతికష్టం మీద లేసి శలవుతీసుకొని ఎవరికీ కనబడకుండా 'గుర్తుంచుకోండి' అన్నట్లు ఓచూపు బయవేపు విసిరి శలవుతీసుకొని బయటపడ్డా

నాగడిలో ఈ నేస్తూ గుడ్డలుమా పుంటుండగా ప్యాంటుజేబు జోసిగా నన్న చూసి నవ్విడి,

.....అందులోని హీరో షెప్ స్థాన ప్రశంశం అయింది.

ఊణ సేపు తిన్నా, అది సంతోష్ వగ్గర జారిలో మునిగి పురుగునయ్యింది.

'చాలా వాక్కు బ్రహ్మ వాక్కు- వసివాక విధానాతే!' అ చిన్నారి చెయ్యి ఈ జయోపహాసితీని గీతము ఎలా మూర్ఖురాయడానికి తీసుకో దో! కానీ లే అనుకోవ్వా.

తెల్లారి అరుంధతి సంతోష్ వెళ్ళి ధోయారు.

[సశేషం]